formed lõbi usse mulgu rõllä! Kelle form jänekemb, kelle lase ma vallale!" Ümmetuma inemist, ker pilleya ka fõrma fummita ja petet ollima, — tjuftjima ka üt tõise wõigikima oma formed lõbi oherdi mulgu rõllä, ninna wanamoor laft omil teenbrit teda Kelbrift rõlla pütta, kelle edimäne form Kõige jänekemb, likeramb olli.

Illes praadi tüka wüid wanamoori perra praadi tarre, kuft teendi wälli löttima, ninna wanamoor oma ohwriga üttinda eyadõrd õige fai, tedä kuffes praadis teta, fojele ja pojä fojele. Jemal olli praadi ahi pallas, mille een wäikefe wandrikefi ollima, kelle pääle wanamoor eyal ohwril lahkerte istuda käfk. Olli fee meelitewa käfu täutnu, — tõngas wanamoor Kerge wäiwega wandrikefega elawa inemise polawake praadi ahjo, kelle ette Kindlma rand uft Kinnitatu olli. Seal ta kütfi elawält petrme praadis, wanni fõdike fõrma tullima.

Ütte Kõrd kui wanamoor jälle üte tubli likawa nooremehe praadi tarre turwa olli laskmu, ninna fäal lahde funga noortmuft wanu Kerte pääle ütlu käskmu, — Kerast mõtlin furma ohwer õrä, mis fugune taga-jõig temu iftnikel on, ja ta ütel nii lõma lahkerte wanamoorile: „Olge nii hõa, ja nõudke efi enne, enkõ ma pea iffma!" Wana moor olli wiin proomi nõutama, mida noormees ka kafuta nõoda ei lafe minnä. Ufinarte, kui wõlg, wirahud ta wanamoori Kõige rand-wandrikefega polawake praadi ahjo, kelle ette tema rand uft lõudas, ja nii lafe wanal mooril efi nüfjeda. Noormees tulli tarfaste, ilma Kolletumni teendride nõgemala Kelbre manu, wanamoori wõtnidega, lafk Kõik wongi Kelbrift wõlli, ninna päris neidega õrmelikult oma rahwa fekka.

Kui pini ninna perekond Kodi tulli, — jõrfina naa magufa proom fumil ahe manu, tempfima rand-wandrikefega praadi ahoft wõlla ninna norfina ohwrite fõrma, kui Koira kunagi; üt tõise eeft Sõrmife ajal jõhtu üte wõlle üte nimerte liha tükki, ja ta näre liha fäält ümbrelt õrä, wanni palja lim perä jäiwä. Wäimält turmift ta teraümbega ütte lund ja ütel imetallen tõifle: „Hoi, ren nad, fee om nüigu meie meimme perfe-lum!" Tõife tarmiotb wa ka teda fo famas, — ja nüüd oler wanamoori orjäta ottfimine ninna ka wanga radamine fai teeda, millelt näit oru Kõtte pai; el wõiki wanamoori kenda proatüma pendnu. — Nüüd püüfewä naa weel furemba hoolega wahjt inemifi Kinni, et wanamoori perift ka wõlle tarfa. Ent tõife, ker pageift Kindla faina, mis Kirmuft ohja pini ninalife neile legewa, — hüjkewa henbit neile eeft, Kõige furemba rahwamife ninna rahwafega. —

Nii jutuftap ilelõbjelt fünfe rahwa fun pini ninna rahwaft, ninna neide Kirmiftt ei wiifta. —

15. Sisseft.

Kui wenaft jõa tuli Külli ja lõunu Kõwetes, ja inemise weri lõuna unilikft, ninna Külai tanornõt pite wooles, — fis tulli perõft fõda Kirmu aiga, waefele perä jäänu rahwale edimale Natra, ker neid ormuta Kooletes, ja tühja maad weel tühember tegi. Ja olli nii fugune nõgemälä, murija mõrfudes, nelle rorta neäkt faista ei foa. Ent teine nättas Kuri roimlane olli, perift fõta, fiise-felto, ker woefe perra jäänu pilleta rahwa rorandufe nõgiwalitfa Käeft kifk. — Sisfi tulliwa moi-ja, tjufewa pikki rand-orrega inemifi, Kooni nee fuure wala, ja pika püinamise perä, oma wünfe rorandufe neile õrä juhatiwa, ninna efi ilma jäiwä, kui ennegi Kirmi-fift fiskfe wallale foas. Eõa Kõwewa enämbnifi paari Kan-ga Külli pite, mõni Kõrd ka Kümne reske Kooge, ja nii niliwa nema neid, nellel efiki Kõigi pidi Kütfes Käen olli.

Seeni pelati fiise kui tuli, Kooni tõwwerte õrä nõlli ja tüti, ker, ja mõr fugutfe naa ollima. Efi tulli nii ora-liker: Kui fisfi paarikna (Kakeneske) ütte ütfikuhe talla fiise Käänima, olli fäal parajaste ehi polaman, fann-taren. Kaefe inemise pageima parfile, wõtiwa — nüigu alati — pangiga nee ka parfile, et fis ka fann (fuifu) feen hõlpfambalt kinnjäla wõis. Sisfi tulliwa tarre, ittewa Kõik mulgaj, Kolgaj lõbi, ja kui Kaftagi müdägi, nelägi ei lõuwa, — nadfima nemä uho päistel peefilema, Kon man nemä ehk-wiifi, oma ilm-püdfeta Kindfu üler Kooreda, ja nii omale ala otfole lämmind teiwä. Sääl näiwa Karala parfil olejat, et neide rainlafe-fisfi — naisterahwas ollima.

Nüüd Kakewa ka parfil olejat fann feeft maha, wõtiwa tike fisfi ninni, ninna ommiwa neile meie moodu rolle. Edimäte wõit üle fiske, lagefi kui ruhu tuli, Kõigi Külli pite lajale, ninna egaüte tegi fiisele feda famma, mille wünane taga